

Županja 11.67

M U Z E J I I T U R I S T I Č K A G O D I N A

Na XX zasjedanju Generalne skupštine OUN prošle godine više zemalja (među kojima i Jugoslavija) pokrenulo je ideju da Ujedinjeni narodi godinu 1967. proglašaju godinom međunarodne turističke solidarnosti. - To je i prihvaćeno. - Ekonomsko-socijalni savjet OUN (ECOSOC) popratio je ovu odluku s ovim obrazloženjem:

- shvaćajući izvanredno korisnu ulogu turizma u prosvjetnoj, kulturnoj, ekonomskoj i društvenoj domeni;
- prihvaćajući činjenicu da će proglašenje godine međunarodnog turizma doprinijeti razumijevanju među narodima, unaprijediti međunarodnu suradnju i podići svijest o vrijednosti i bogatstvu različitih civilizacija;
- vodeći računa o potrebi i korisnosti da se preko međunarodnog turizma povećava nevidljivi dohodak, naročito zemalja u razvoju itd.

Po stručnoj ocjeni ove se godine u Jugoslaviji očekuje oko 20 milijuna stranaca. Prihvatanje ovakvog broja stranaca nije problem samo međunarodni već i nacionalni, svih naših pokrajina i mjesta, već i pitanje prestiža cijele državne zajednice. Istovremeno to je ispit našeg turizma, ali i naših kulturnih ustanova pred tolikim brojem stranaca koji dolaze u našu zemlju nesebno zato da uživaju u prirodnim ljepotama naše zemlje nego da se i upoznaju s našom zemljom i njezinom kulturom.

U našim pejzažima i u našim gradovima nalaze se brojni spomenici kulture, kulturne ustanove, muzeji i galerije kojim treba da ih dočekaju spremni i uređeni tako da ih prime s ponosom što ih posjećuju.

Ograničavajući se samo na naše slavonsko područje da spomenemo lijepe ostatke osječke tvrđave s bogatim Muzejem Slavonije sa svojim arheološkim zbirkama, numizmatikom, etnografskom zbirkom i zbirkom NOB-a, Historijski arhiv, Galeriju umjetina, dvorce u Donjem Miholju, Našicama, Virovitici, Valpovu, Cerniku, Nuštru, Vukovaru i Iloku s muzejima, te ruševinske u Oranovici Ružice grada, Brdutu, Šarengradu, Voćinu, Velikoj, Rokovecima, Sl. Požegi i dr. s katedralama u Djakovu i Osijeku, tvrđavom i samostanom u Slav. Brodu. U svim većim gradovima Slavonije nalaze se većinom zavičajni muzeji s vrlo zanimljivim materijalima upućujući posjetioce u povijest tih gradova od najstarijih vremena do današnjih dana. U njima se čuvaju rariteti i od svjetskog značenja. Pored starijih spomenika nalaze se i spomenici iz nedavne narodnooslobodilačke borbe naših naroda kao u Batinoj skeli, u Osijeku, Vukovaru, Iloku, Županji i drugdje. Naša sela obiluju još sa živim folklorom i lijepim primjercima ruralne arhitekture. U našim krajevima ima obilje šuma s visokom divljači, rijeka s ribolovom, bara s tolikom zanimljivom faunom prerasnolikih ptica i dragih životinja. Sve je to veoma privlačno pa se nije čuditi da nas s tim bogatstvom upoznaju često iz drugih krajeva dok mi sami ne obraćamo tom dovoljnu pažnju. Sve to čini sadržaj putovanja stranaca iz često veoma udaljenih krajeva i zemalja ovamo, a naša je dužnost da se o tom zamislimo i štošta poduzmemo. Mnogi od pobrojanih spomenika kulture nisu ni registrirani a da se ne govori o stanju u kojem se oni nalaze. Često nam oni pružaju upravo jednu sliku našega nemara te nas po tome slabo ili veoma negativno reprezentiraju pred stranim svijetom. Umjesto čvrstih gradova većinom se nailazi na jodne ruševine, jer se za restauraciju tih spomenika ne nalazi hiti razumijevanja niti potrebnih sredstava. Na nama je da u tom pogledu dademo inicijative i da uznastojimo da se oni dovedu u kulturno stanje. Na nama je da u ovoj godini turizma/međunarodnog u tijesnoj suradnji s Općinama i turističkim društvima pokrenemo ideju da sveukupno naše kulturno blago ~~razliko~~ uklopimo u opće nastojanje cijelog naroda da se pred stranim svijetom, prema našim gostima, turistima predstavimo u najboljem svijetlu. Posebno bi naši muzeji koji su najviše na udaru takvih posjeta trebali da revidiraju svoje postave i da ih prilagode tako da rječito kažu ono zašto su namijenjeni.

Isto tako i naše Galerije umjetnina da prikažu naše umjetnike, našu umjetnost i naše stvaralaštvo.

Suradjujući tijesno s turističkim ustanovama valjo bi im sugerirati da se orijentiraju i na našu kulturnu propagandu i kulturnu reprezentaciju. Trebalo bi im pomoći da njihovi vodiči koje izdaju budu na dostojnoj visini da u pogledu historijskih podataka budu znalački i stručno redigirani kako bi u potpunosti zadovoljili svojoj informativnoj namjeni.

Ovako bismo trebali da dočekamo svijet u godini zbližavanja i željom da se upoznaju zemlje i njihove kulture. To bi ujedno bio i naš najvažniji doprinos toj svjetskoj manifestaciji.

Prof Stjepan Guber

1.1967.

Razgovor sa
gospođom Hersonovom, ruzik
kozj 2-1967.

Štampano u Glasniku S.M.

